

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **N. T. T. L.**, zastoupené Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem AK Brno, Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalobkyni se vrací uhrazený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč.
- III. Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni náklady řízení ve výši 13 342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Marka Sedláka, advokáta.

Odůvodnění:

Žalobou podanou dne 1. 6. 2017 u zdejšího soudu bylo zahájeno soudní řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), ve věci podání žádosti žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky.

Podáním doručeným krajskému soudu dne 20. 12. 2017 vzala žalobkyně žalobu v plném rozsahu zpět.

Krajský soud proto řízení podle § 47 písm. a) s.ř.s. zastavil.

Uhrazený soudní poplatek byl žalobkyni vrácen ve výši 1 000 Kč v souladu s ust. § 10 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.

Krajský soud se při rozhodování o nákladech řízení zabýval argumentací žalobkyně, totiž že žaloba byla podána oprávněně, přičemž žalobkyně vzala žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného, tudíž by žalobkyni měla být proti žalovanému přiznána náhrada nákladů řízení. Ze správního spisu vyplynulo, že žádost o vydání povolení

k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území České republiky byla ve věci žalobkyně podána dne 26. 10. 2015 na Velvyslanectví České republiky v Hanoji. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců dne 20. 9. 2016 pod č.j. MV-107710-3/SO-2016 vydala jako nadřízený orgán žalovaného opatření proti nečinnosti, jímž přikázala žalovanému Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR, aby do 270 dnů od doručení tohoto opatření vydal rozhodnutí v řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně na území České republiky. Odbor azylové a migrační politiky následně dne 26. 10. 2016 věc rozhodnutím odložil z důvodu, že nebylo možné zjistit, kdo podání učinil. Toto rozhodnutí bylo dne 20. 3. 2017 zrušeno a správnímu orgánu prvního stupně začala běžet zákonná lhůta k vydání nového rozhodnutí. Dne 21. 4. podala žalobkyně žádost o odstranění nečinnosti nadřízeným orgánem. Této žádosti shora uvedený nadřízený orgán rozhodnutím ze dne 22. 5. 2017 nevyhověl s odkazem na fakt, že řízení bylo 11. 5. 2017 přerušeno. Následně podala žalobkyně žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že dne 11. 5. 2017 (tedy ve lhůtě) řízení přerušil do doby rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ve věci vedené pod sp. zn. Azs 153/2016, přičemž dne 9. 6. 2017 správní orgán řízení obnovil a začal konat nezbytné úkony pro vydání rozhodnutí. Dále na žádost žalobkyně ze dne 11. 6. 2017 přesušil řízení do 1. 8. 2017, načež opětovně na žádost žalobce prodloužil přerušování řízení do 1. 9. 2017. Na výzvu soudu následně dne 1. 12. 2017 žalovaný správní orgán sdělil, že ve věci žalobkyně bylo již 20. 10. 2017 rozhodnuto. Po výzvě soudu vzala žalobkyně dne 20. 12. 2017 svoji žalobu zpět.

Krajský soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s ust. § 60 odst. 3 věta druhá s.ř.s., když vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Pozdější chování odpůrce, jako nutný předpoklad pro přiznání náhrady nákladů řízení, spatřuje soud ve vydání rozhodnutí ve věci dne 20. 10. 2017. Odpadne-li po podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (§ 79 a násl. s. ř. s.) důvod jejího podání, např. tím, že žalovaný ukončí svoji nečinnost vydáním rozhodnutí o odvolání, a v důsledku toho je žaloba vzata zpět a řízení zastaveno [§ 47 písm. a) s. ř. s.], má žalobce právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. (viz. Nejvyšší správní soud, 30 Ca 19/2003-15, 490/2005 Sb. NSS). Bylo by nespravedlivé, aby navrhovatel nesl tíhu nákladů řízení, když návrh byl zřejmě podán důvodně.

Žalobu krajský soud považuje za zřejmě důvodnou, jelikož správní orgán prvního stupně nedodržel zákonem stanovenou lhůtu pro vydání rozhodnutí ve věci, když dne 11. 5. 2017 rozhodnutím přerušil řízení do doby vydání rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ve věci sp.zn. 10 Azs 153/201622. Krajský soud si je vědom toho, že přezkum rozhodnutí o přerušování řízení není meritem žaloby na ochranu proti nečinnosti, nicméně soud se v rámci rozhodnutí musí zabývat tím, zda bylo řízení přerušeno důvodně, a to právě kvůli důvodnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.01.2014, ve věci sp.zn. 7 Ans 10/2012). Krajský soud musí konstatovat, že správní orgán řízení přerušil

v rozporu se zákonem, protože nebyly naplněny podmínky § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, (dále jen s.ř.). Odvolací správní orgán totiž ve svém rozhodnutí ze dne 20. 3. 2017 správnímu orgánu prvního stupně jasně uložil pokyn, aby projednávanou žádost žalobkyně ve světle zásady *in dubio mitius* věcně projednal. Přerušování řízení s odkazem na probíhající řízení o předběžné otázce, která by odstranila nejistotu správního orgánu, zda bylo s žadatelkou zahájeno či nezahájeno řízení o žádosti, je překročením pokynu nadřízeného správního orgánu. Takovým jednáním správní orgán prvního stupně zapříčinil svou nečinnost. Proti rozhodnutí o přerušování řízení podal žalobce dne 15. 5. 2017 odvolání, rozhodnutí o něm ve správním spise chybí. Odvolací správní orgán pouze dne 22. 5. 2017 svým rozhodnutím nevyhověl žádosti o provedení opatření proti nečinnosti, kterou žalobce podal dne 21. 4. 2017. Odvolací správní orgán zde argumentuje faktem, že o nečinnost nejde, protože správní orgán dne 11. 5. 2017, tedy ve lhůtě pro vydání rozhodnutí, řízení přerušil, aniž by se však splněním podmínek pro přerušování řízení řádně zabýval. Dodržení lhůty odvolací správní orgán spatřuje v tom, že správnímu orgánu prvního stupně byla věc posledně vrácena dne 12. 4. 2017. Nicméně toto tvrzení není opřeno o žádnou skutečnost, kterou by krajský soud mohl ověřit ze správního spisu.

Lze konstatovat, že i pokud by soud odhlédl od doby nedůvodně přerušování řízení a od doby přerušování řízení na žádost žalobkyně, tedy od přerušování řízení od 11.5 do 9.6.2017 a dále od 11.6 do 1.9.2017, nelze pominout skutečnost, že i tak by bylo rozhodnutí žalovaným vydáno po vypršení lhůty 270 dnů stanovené opatřením proti nečinnosti ze dne 20.9.2016, které bylo žalovanému doručeno dne 23.9.2016, přičemž již ve stanovení této lhůty podle § 169 zákona o pobytu cizinců byla zohledněna ta okolnost, že správní orgán nedisponuje podklady nezbytnými pro vedení řízení. Bylo tak na žalovaném, aby po zrušení rozhodnutí o odložení věci dne 20.3.2017 v nejkratší možné době rozhodl o žádosti žalobkyně, kterou tato podala již dne 26. 10. 2015. Žalovaný byl však nečinný a následně nedůvodně fakticky prodloužil řízení jeho přerušováním v době od 11.5.2017 do 9.6.2017, když již na základě rozhodnutí žalovaného ze dne 20.3.2017 si měl být vědom toho, že se má žádostí žalobkyně věcně zabývat.

Vzhledem k výše uvedenému krajský soud konstatuje, že žalobkyni proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věta druhá s.ř.s., a to náklady právního zastoupení a část soudního poplatku. Při stanovení výše náhrady právního zastoupení postupoval krajský soud dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, (dále jen „vyhl. č. 177/1996 Sb.“) a přiznal žalobkyni proti žalovanému tyto náklady:

- odměna advokáta za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, zpětvzetí žaloby /§11 odst. 1 písm. a), d) vyhl. č. 177/1996 Sb./) dle § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 9 300 Kč (3 x 3.100 Kč);
- paušální náhrada hotových výdajů advokáta za 3 úkony právní služby po 300 Kč ve výši 900 Kč (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, zpětvzetí žaloby /§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb./).
- navýšení 21% DPH podle § 57 odst. 2 s.ř.s., tj. 2 142 Kč.

Dále krajský soud přiznal žalobkyni právo na náhradu části zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby ve výši 1.000 Kč. Celkové náklady řízení, které je žalovaný povinen uhradit žalobkyni činí 13 342 Kč. Platební místo bylo určeno v souladu s ust. § 149 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) ve spojení s ust. § 64 s.ř.s. Lhůta ke splnění uložené povinnosti byla určena v souladu s ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 64 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 29. ledna 2018

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: